

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/37/2019
Identifikačné číslo spisu: 8114217296
Dátum vydania rozhodnutia: 28.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8114217296.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu D.A.H. s. r. o. Prešov, Budovateľská 35, Prešov, IČO: 317 17 152 proti žalovanému ibplus.sk, s. r. o., Pavlovičovo námestie 45, Prešov, IČO: 36 502 537, zastúpenému advokátom JUDr. Dušanom Remetom, Masarykova 2, Prešov, o zaplatenie 1.015,55 € s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 7Cob/58/2018-322 z 8. novembra 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

II. Žalobca m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 21Cb/216/2014-155 z 29. júna 2017 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 326,09 € s 8,75% p. a úrokom z omeškania zo sumy 126,24 € od 30. januára 2013 do zaplatenia, zo sumy 8,11 € od 30. januára 2013 do zaplatenia, zo sumy 191,74 € od 30. januára 2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 35,78%.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že v konaní bolo preukázané, že účastníci uzatvorili dňa 28. novembra 2012 zmluvu o nájme č. 18/2012-NB o nájme nebytových priestorov na V. H. XX v P., žalovaný nezaplatil nájomné za mesiac január 2013 v sume 126,24 €, náklady na elektrickú energiu za mesiac január 2013 v sume 8,11 € a ostatné náklady spojené s nájmom za mesiac január 2013 v sume 191,74 €. Za nedôvodnú označil súd prvej inštancie obranu žalovaného, že nájomný vzťah skončil už 31. decembra 2012, keď mal aj svedeckou výpoveďou svedka C.. L. U. za preukázané, že žalovaný aj v mesiaci január 2013 mal naďalej v priestoroch vecí a rôzne zariadenia, teda priestory nevypratol, z dôvodu ktorého súd prvej inštancie konštatoval, že sa nájomný vzťah v zmysle § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka obnovil za podmienok dohodnutých v zmluve. Dodávku tepla a elektrickej energie do predmetných nebytových priestorov aj v mesiaci januári 2013 mal súd prvej inštancie za preukázanú výpoveďou svedka C.. Z. X.. Účastníkmi uzatvorenú zmluvu o nájme nebytových

priestorov označil súd prvej inštancie za platnú, obsahujúcu všetky náležitosti uvedené v § 3 ods. 3 veta prvá zák. č. 116/90 Zb. V odôvodnení ďalej súd prvej inštancie uviedol, že spôsob platby na základe fakturácie prenajímateľa bol dohodnutý v čl. II bod 2 zmluvy a vystavené faktúry mali zákonom predpísané náležitosti. V súvislosti s námietkou nezákonného sudcu zo strany žalovaného súd prvej inštancie konštatoval, že táto námietka nie je námietkou v zmysle § 52 CSP a preto súdu nebránila, aby vo veci konal a rozhodol. Zamietajúci výrok rozsudku v rozsahu 689,46 € odôvodnil nepreukázaním všetkých zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu žalobcom. Výrok týkajúci sa náhrady trov konania odôvodnil § 255 ods. 1 CSP a pomerom úspechu účastníkov v konaní.

3. Na odvolanie žalovaného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a súvisiacom výroku o náhrade trov konania potvrdil za stotožnenia sa s jeho odôvodnením (§ 387 ods. 1, 2), keď skonštatoval jeho vecnú správnosť. Odvolací súd za správne a potvrdené výsledkami vykonaného dokazovania označil závery súdu prvej inštancie týkajúce sa predĺženia nájmu v zmysle § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka užívaním nebytových priestorov aj po uplynutí dohodnutej doby nájmu a stotožnil sa aj so súdom prvej inštancie ustálenými sumami za elektrickú energiu a ostatné náklady spojené s nájmom za mesiac január 2013. Odvolací súd ďalej v zhode so súdom prvej inštancie konštatoval, že predložené doklady boli v zmysle § 71 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z. z. dostatočným podkladom pre to, aby žalovaný mohol uskutočniť platby, na ktoré bol povinný. Odvolací súd neakceptoval ani námietku žalovaného, že zmluva je neplatná pre rozpor s účelovým určením budovy, v ktorej sa predmetné nebytové priestory nachádzajú a to s prihliadnutím na kolaudačné rozhodnutie, podľa ktorého bola budova skolaudovaná ako administratívna budova, teda ide o budovu, v ktorej sa nachádzajú nebytové priestory. Napokon odvolací súd vyslovil záver, že súd prvej inštancie pri pridelení predmetnej veci postupoval v súlade s rozvrhom práce a vec bola pridelená za pomoci technických prostriedkov a programových prostriedkov (elektronická podateľňa). Uviedol, že vec bola takto pôvodne pridelená do registra 19Rob, v ktorom pod sp. zn. 19Rob/112/2014 bol vydaný platobný rozkaz, po podaní odporu bola vec preradená do registra Cb a vedená pod sp. zn. 21Cb/216/2014 a to tiež prostredníctvom elektronickej podateľne a v súlade s Rozvrhom práce Okresného súdu Prešov platným v roku 2014 (ďalej aj „rozvrh práce“). Ďalej poukázal na pridelenie spisu sudkyňi JUDr. Zuzane Berežnej na základe dodatku č. 1 k Rozvrhu práce Okresného súdu v Prešove na rok 2018 z 9. februára 2018 pod 1SpR/1/2018 a to z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti sudcu JUDr. Jaroslava Kanderku, ktorému bol následne po ukončení jeho práceneschopnosti opätovne pridelený a to v súlade s dodatkom č. 4 k Rozvrhu práce Okresného súdu Prešov na rok 2018. So zreteľom na uvedené uzavrel, že v prejednávanej veci nedošlo k porušeniu zásad náhodného pridelenia veci prostredníctvom technických a programových prostriedkov schválených ministerstvom (elektronickej podateľne) a pokiaľ v priebehu konania v prejednávanej veci došlo k zmene zákonného sudcu, bolo to len na základe zmeny rozvrhu práce a v súvislosti s objektívnou okolnosťou (práceneschopnosť konajúceho sudcu), čo nemožno kvalifikovať ako porušenie pravidiel o náhodnom pridelení vecí.

4. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil ustanovením § 420 písm. e/ a f/ CSP. Dovolateľ tvrdil, že vo veci rozhodoval nesprávne obsadený súd, keď zmeny zákonného sudcu na súde prvej inštancie neboli vykonané v súlade so zákonom č. 757/2004 Z. z. Uviedol, že Okresný súd Prešov pridelením veci na rozhodnutie sudkyňi Daniele Baranovej dňa 17. júna 2014 priamym pridelením pod sp. zn. 19Rob 112/2014 v rozpore s § 51 ods. 1 zák. č. 757/2004 Z. z. a súčasne si nespĺnil svoju povinnosť vyplývajúcu z § 51 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. a to nevydaním potvrdenia o pridelení veci a jeho nedoručením stranám sporu. Súdu prvej inštancie ďalej vytýkal, že nezabezpečil takú možnosť kontroly, aby nazretím do spisu z evidenčných pomôcok bolo možné preveriť pridelenie veci zákonnému sudcovi, keďže v spise absentujú akékoľvek evidenčné pomôcky, na základe ktorých by bolo zrejmé, že došlo k náhodnému výberu v súlade s § 51 ods. 1 zák. č. 757/2004 Z. z. Ďalej namietal, že na potvrdení zo dňa 17. júna 2014 absentuje verifikačný čiarový kód náhodného výberu zákonného sudcu. Poukázal na to, že následne bola vec opätovne priamym pridelením pridelená sudcovi JUDr. Jaroslavovi Kanderkovi dňa 25. septembra 2014 pod sp. zn. 21Cb 216/2014 a súd si opätovne nespĺnil povinnosť, vyplývajúcu z ustanovenia § 51 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z., nevydaním potvrdenia o pridelení veci a jeho nedoručení stranám. Konštatoval, že aj pri tejto zmene zákonného sudcu v spise absentujú evidenčné pomôcky na posúdenie

náhodného výberu sudcu, keď aj v potvrdení zo dňa 25. septembra 2014 chýba verifikačný čiarový kód náhodného výberu zákonného sudcu. Dovolateľ vyjadril názor, že aj pri ďalšej zmene sudcu došlo k porušeniu zákona a to, keď vec bola dňa 20. februára 2018 pridelená novej sudkyňi JUDr. Zuzane Berežnej a to z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti JUDr. Jaroslava Kanderku. Namietal, že sa v spise nenachádza ani doklad preukazujúci dlhodobú práceneschopnosť tohto sudcu, čím bolo žalovanému znemožnené naplnenie práva preveriť pridelenie veci zákonnému sudcovi. Dovolateľ ďalej uviedol, že absentujú evidenčné pomôcky aj pri náhodnom výbere zákonného senátu na Krajskom súde Prešov, lebo zo spisu nie je zrejmé koľko senátov a v akom zložení sa zúčastnilo náhodného výberu. Dovolateľ ďalej tvrdil, že nesprávnym procesným postupom a to neverejným vyhlásením rozsudku dňa 8. novembra 2018, o čom svedčí aj absencia nahrávky z verejného vyhlásenia rozsudku mu odvolací súd v zmysle § 420 písm. f/ CSP znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva.

5. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu označil dovolanie za nedôvodné, keď podľa neho vo veci konajúce súdy správne zistili skutkový stav a vec aj správne právne posúdili.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle § 35 CSP (ďalej aj „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

8. Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného rozhodnutia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

9. Podľa § 420 písm. e/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd.

10. Podľa § 431 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Podľa § 431 ods. 2 CSP, dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

11. Podľa ustanovenia § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

12. Podľa ustanovenia § 440 CSP, dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

13. Z obsahu dovolania vyplýva, že jedným z dôvodov, z ktorých dovolateľ v zmysle § 420 písm. e/ CSP vyvodil prípustnosť dovolania je nesprávne obsadený súd.

V zmysle citovaného ust. § 420 písm. e/ CSP dôvodom prípustnosti dovolania je aj to, že súd nebol správne obsadený, pričom o prípad nesprávne obsadeného súdu ide aj vtedy, ak vo veci nerozhoduje zákonný sudca (napr. II. ÚS 136/2008 z 5. novembra 2008). Právo na zákonného sudcu zaručuje Ústava SR v čl. 48 ods. 1, podľa ktorého nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi; príslušnosť súdu ustanoví zákon. Uvedený ústavný príkaz je neopomenuteľnou podmienkou riadneho výkonu súdnej moci. Na jednej strane dotvára a upevňuje sudcovskú nezávislosť a na druhej strane predstavuje pre každého účastníka konania rovnako cennú záruku, že na rozhodovanie o jeho veci sú povolávané súdy a

sudcovia podľa vopred daných zásad (procesných pravidiel) tak, aby bola zachovaná zásada pevného pridelovania súdnej agendy, a aby bol vylúčený - pre rôzne dôvody a rozličné účely - výber súdov a sudcov „ad hoc“. Okrem procesných pravidiel určovania príslušnosti súdov a ich obsadenia, ako garancia proti novej svojvôli, je súčasťou základného práva na zákonného sudcu i zásada pridelovania súdnej agendy a určenie zloženia senátov, na základe pravidiel obsiahnutých v rozvrhu práce (napr. sp. zn. I. ÚS 239/04, IV. ÚS 257/07). Podľa ust. § 3 ods. 3 zákona o súdoch, zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte (§ 3 ods. 3 zákona o súdoch). Zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce (§ 3 ods. 4 zákona o súdoch).

14. Podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu aj sudcu ustanoví zákon.

15. Podľa § 51 ods. 1 zák. č. 757/2004 Z. z. v znení účinnom ku dňu začatia konania, ak tento zákon neustanovuje inak, veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce pridelujú jednotlivým senátom, samosudcom a súdnym úradníkom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí.

16. Podľa § 51 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. v znení účinnom v čase začatia konania, súd vydá účastníkovi konania potvrdenie o prevzatí a pridelení veci. Evidencia pridelovania vecí na prejednanie musí zabezpečiť takú možnosť kontroly, aby si každá osoba, ktorá má na veci právny záujem, mohla nazretím do spisu a evidenčných pomôcok preveriť pridelenie vecí zákonnému sudcovi.

17. Podľa § 139 ods. 1 vyhl. č. 543/2005 Z. z. v znení účinnom v čase začatia konania, podávateľovi žaloby alebo návrhu na začatie konania zamestnanec podateľne vydá potvrdenie o prijatí podania, ktoré obsahuje a) označenie súdu a účastníkov konania, b) predmet konania, c) označenie sudcu, senátu alebo súdneho úradníka, ktorému bola vec pridelená na konanie a rozhodnutie, d) spisovú značku pridelenú aplikáciou, e) údaj o počte rovnopisov a príloh podania, f) dátum a čas prijatia podania (hodina a minúta, ak je to potrebné aj menšia časová jednotka), g) údaj o zaplatení súdneho poplatku, h) podpis zamestnanca podateľne, ktorý písomné podanie prijal.

Podľa § 139 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z. z. ak bolo súdu doručené podanie podľa odseku 1 poštou alebo v rámci hromadného podania, potvrdenie o prijatí podania sa podávateľovi odovzdá pri prvom úkone súdu voči nemu.

18. V prejednávanej právnej veci vec napadla na súd prvej inštancie dňa 17. júna 2014 a bola pridelená na rozhodnutie JUDr. Daniele Baranovej pod sp. zn. 19Rob/112/2014 a to náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom. Skutočnosť, že potvrdenie o prijatí podania vyhotovené v súlade s § 139 vyhl. č. 543/2005 Z. z., nebolo vydané podávateľovi žaloby v zmysle § 51 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z., nedáva dôvod spochybňovať súlad pridelenia vecí s ustanovením § 51 zák. č. 757/2004 Z. z. a vyvodzovať z tejto nesprávnosti procesnú vadu dosahujúcu intenzitu (až) podľa § 420 písm. e/ CSP (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo 257/2012 z 29. apríla 2013, 3Cdo/227/2016 z 21. marca 2018). Navyše v súdnej veci nebol podávateľom žaloby dovolateľ. Predmetné potvrdenie bolo vyhotovené a tvorí obsah spisu. Súčasťou spisu sú aj ďalšie potvrdenia vyhotovené v priebehu konania o pridelení predmetnej veci ďalším sudcom, tak aby si každá osoba, ktorá má na veci právny záujem mohla nazretím do spisu a evidenčných pomôcok preveriť pridelenie vecí zákonnému sudcovi. Jednotlivé v spise založené potvrdenia majú podľa

názoru dovolacieho súdu náležitosti uvedené v § 139 vyhl. č. 543/2005 Z. z., medzi tieto však nepatrí verifikačný čiarový kód. So zreteľom na uvedené bol podľa názoru odvolacieho súdu naplnený zámer vytvoriť možnosť kontroly pridelenia spisu zákonným sudcom. Dovolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že identifikačné číslo súdneho spisu je vyznačené na spisovom obale v súlade s § 169 ods. 2 písm. d/ vyhl. č. 243/2005 Z. z.

19. Podľa rozvrhu práce, v znení účinnom ku dňu začatia konania, v agende v registri Rob, do ktorého bola vec pridelená, vydala platobný rozkaz JUDr. Jana Budaiová. Po podaní odporu bola vec pridelená a to v súlade so Všeobecnými pravidlami určenia zákonného sudcu (Pravidlo 1) tvoriacimi súčasť rozvrhu práce, a to za použitia technických prostriedkov a programových prostriedkov, dňa 25. septembra 2014 do registra 21Cb sudcovi JUDr. Jaroslavovi Kanderkovi, ktorý dňa 29. júna 2017 vo veci aj rozhodol. Vzhľadom na uvedené, dospel dovolací súd k záveru, že nebola dôvodná námietka dovolateľa, že vo veci rozhodoval nesprávne obsadený súd. Ďalšie následné pridelenie veci JUDr. Zuzane Berežnej, z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti JUDr. Jaroslava Kanderku, a to až po rozhodnutí veci, za účelom vykonania úkonov v súvislosti so žalovaným podaným odvolaním a predložením veci odvolaciemu súdu, z hľadiska ustanovenia § 420 písm. e/ CSP sú podľa názoru dovolacieho súdu bez právneho významu. Neušlo však pozornosti dovolacieho súdu, že vec bola aj následne pridelovaná v súlade s rozvrhom práce a to dňa 20. februára 2018 JUDr. Zuzane Berežnej na základe dodatku č. 1 z 9. februára 2018 k Rozvrhu práce na rok 2018, dňa 13. apríla 2018 JUDr. Jaroslavovi Kanderkovi na základe dodatku č. 4 z 6. apríla 2018 k Rozvrhu práce na rok 2018 a napokon v súlade s dodatkom č. 7 z 1. augusta 2018 k Rozvrhu práce na rok 2018 JUDr. Zuzane Berežnej dňa 9. augusta 2018.

20. Podľa § 51 ods. 2 zák. č. 757/2004 Z. z. v znení účinnom ku dňu 12. septembru 2018, ku ktorému vec napadla na Krajský súd v Prešove podmienka náhodného výberu podľa odseku 1 tohto ustanovenia je splnená vtedy, ak sa má vec prideliť jednému z aspoň dvoch senátov, samosudcov alebo súdnych úradníkov.

21. Dovolateľ v dovolaní spochybňoval aj pridelenie veci náhodným výberom na odvolacom súde a namietal absenciu evidenčných pomôcok. Podľa Rozvrhu práce Krajského súdu v Prešove na rok 2018 v znení ku dňu 12. septembru 2018, ku ktorému vec na odvolací súd napadla rozhodovali v obchodnej odvolacej agende (register Cob) senáty 1Cob, 2Cob, 3Cob, 4Cob, 5Cob bol neobsadený, 6Cob a 7Cob teda nepochybne bola v zmysle § 51 ods. 2 zák. č. 757/2004 Z. z. naplnená podmienka náhodného pridelovania veci v zmysle § 51 zák. č. 757/2004 Z. z. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že súčasťou spisu je aj potvrdenie o pridelení veci senátu 7Cob, s prihliadnutím na skutočnosť ktorú si účastník mohol preveriť pridelenie veci zákonnému sudcovi.

22. So zreteľom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolacie konanie netrpí dovolateľom namietanou vadou upravenou v ustanovení § 420 písm. e/ CSP.

23. Dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania aj z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP.

Podľa § 420 písm. f/ CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

24. Podľa § 385 ods. 1 CSP na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

25. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že nie je povinnosťou odvolacieho súdu nariadiť na prejednanie každého odvolania pojednávanie. Odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku skonštatoval, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a správne vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania, takže nebolo potrebné dokazovanie zopakovať, prípadne ho doplniť a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Ak teda odvolací súd pojednávanie v súdnej veci nenariadil, neznemožnil týmto postupom dovolateľovi uskutočňovať mu jeho procesné práva. Dovolací súd

poukazuje na odsek 19. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom odvolací súd aj sám vysvetlil dôvody, pre ktoré nenariadil pojednávanie na prejednanie odvolania.

26. Podľa § 175 ods. 1 CSP priebeh pojednávania sa zaznamenáva podľa §§ 98 a 99.

27. Podľa § 98 ods. 1 CSP o procesných úkonoch, pri ktorých súd koná so stranou alebo vykonáva dokazovanie, sa vyhotovuje záznam technickým zariadením určeným na zaznamenávanie zvuku. Takto vyhotovený záznam sa uchová na nosiči dát, ktorý sa po skončení pojednávania pripojí k súdnemu spisu alebo sa v súdnom spise urobí poznámka, kde je záznam uložený.

28. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že podmienkou na zaznamenávanie úkonu súdu zvukovým záznamom je to, že musí ísť o úkon súdu, pri ktorom súd koná so stranou alebo vykonáva dokazovanie. Za úkon, pri ktorom súd koná so stranou, preto nemožno považovať taký úkon súdu, pri ktorom nie je prítomná žiadna zo strán, keďže v takomto prípade súd so stranou nekoná a ani žiadnym spôsobom nekomunikuje. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že odvolací súd spísal zápisnicu o verejnom vyhlásení rozsudku zo dňa 8. novembra 2018, na ktoré sa nedostavil žiadny z účastníkov ani z ich právnych zástupcov. Nebol teda dôvod na to, aby bol zvukovo zaznamenávaný taký úkon, na ktorý sa nedostavila žiadna zo strán, nebolo vykonané dokazovanie a bol výlučne vyhlásený rozsudok.

29. So zreteľom na uvedené dovolací súd uzaviera, že prípustnosť dovolania žalovaného podľa ustanovenia § 420 písm. e/ a f/ CSP nie je daná, v dôsledku čoho rozhodol tak, že dovolanie žalovaného podľa ustanovenia § 447 písm. f/ CSP odmietol.

30. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP).

31. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.